

I mistook a squid in its ink with a moon in the night

Chika Matsuda

CASTELLANO

«I mistook a squid in its ink for the moon in the night» es el proyecto que la artista Chika Matsuda (Nagano) ha desarrollado durante su residencia. En las diferentes obras que componen el proyecto, como en su propio título, Chika Matsuda juega con la relación entre lo físico y lo abstracto del lenguaje. Centrándose en la forma en que nuestra voz obedece a patrones culturales, el artista lleva una investigación sin fin para erosionar la racionalidad y la naturalidad que otorgamos al uso que hacemos del cuerpo en el lenguaje. Lenguas, degluticiones, ruidos, salivación no controlada y recitaciones evocan mediante esculturas, dibujo y vídeo, esta investigación y una posible estructura gramatical alternativa para nuestra percepción.

La componente performática es crucial en el trabajo de Chika Matsuda. En uno de los vídeos, la boca de la artista sirve así, en el sentido más literal, de agente de enlace físico entre el lugar de residencia y el entorno, representado por las diferentes fuentes del barrio. La performance tiene como referencia clara el autorretrato de Bruce Nauman como fuente, y juega de la misma forma con la noción de obra de arte, de autor y de acción. Más allá de ello, la intervención en el ciclo cerrado de las fuentes de Montjuïc de un agente externo que parece querer reproducir su funcionamiento, evocan los esfuerzos, a veces irrisorios, de aculturación, aprendizaje y asimilación en una comunidad cerrada. Los mapas, las instrucciones y los esquemas que se encuentran frente a la proyección dan cuenta de esa voluntad de inscribirse según pautas precisas en un contexto definido.

La repetición por la propia artista de su número de teléfono plasma esa disciplina de reiteración, que acaba creando gracias a los fallos y a las derivas, un canto embriagador de cifras inciertas, muy alejada de la frialdad aritmética de los dígitos que constituyen unos datos de contacto.

Como ya se ve aquí, la boca, el aparato físico central en nuestra aptitud comunicativa, es un elemento recurrente del trabajo de Chika Matsuda: su uso heterodoxo es la base de un juego con

nuestras convenciones de lenguaje. En pantalla, degluticiones de calamares o habas o ruidos de boca reducen el dispositivo comunicativo a la expresión objetual, al hecho físico, retando nuestra aproximación conceptual al mundo. Se derrite entonces el hielo que fija nuestra percepción del mundo, de la misma manera que la escultura de lengua de oveja que el espectador puede observar en frente.

Esa necesidad de reconstruir herramientas de aprehensión de lo real, la habrá experimentado, aunque de forma muy parcial, el individuo extranjero enfrentado a una comunidad de la cual no conoce las claves. El cuadro que, como una charada, yuxtaposa un pájaro y palabras escondidas por trozos de cinta magnética, refleja esa experiencia en la que la traducción o la interpretación de las conversaciones, costumbres y ritos requiere a dosis iguales, de intuición, suerte y deducción. Y se trata también de una metáfora etérea del trabajo en residencia.

Monitor:

I mistook a squid in its ink for the moon in the night. Video. 1 min

Balloon. Video 1 min 6 sec

If every sound comes out from a mouth is a word. Video 7 min 44 sec

Projection:

Fountain. Video 7 min 41 sec

Wall:

Fountain drawings. Pen and crayon on paper

Fountain map. Watercolor on paper

Versifying of a taxidermy bird. Mixed media

Voice fragmented. Mixed media

Number. Voice recorder

Tongue. Mixed media

[home**session**]

Inauguració: 25/04/2014

Obert els 29/04 i 30/04/2014
de 15h a 19h00

C/ Creu dels Molers 15 - 08004 Barcelona
www.homesession.org

I mistook a squid in its ink with a moon in the night

Chika Matsuda

CATALÀ

«I mistook a squid in its ink for the moon in the night» és el projecte que l'artista Chika Matsuda (Nagano) ha desenvolupat durant la seva residència. En les diferents obres que componen el projecte, com en el seu propi títol, Chika Matsuda juga amb la relació entre el físic i l'abstracte del llenguatge. Centrant-se en la forma en què nostra veu obeeix a patrons culturals, l'artista porta una recerca sense fi per erosionar la racionalitat i la naturalitat que atorguem a l'ús que fem del cos en el llenguatge. Llengües, degluticions, sorolls, salivació no controlada i recitacions evocuen mitjançant escultures, dibuix i vídeo, aquesta recerca i una possible estructura gramatical alternativa per a la nostra percepció.

La component performàtica és crucial en el treball de Chika Matsuda. En un dels vídeos, la boca de l'artista serveix així, en el sentit més literal, d'agent d'enllaç físic entre el lloc de residència i l'entorn, representat per les diferents fonts del barri. La performance té com a referència clara l'autoretrat de Bruce Nauman com a font, i juga de la mateixa forma amb la noció d'obra d'art, d'autor i d'acció. Més enllà d'això, la intervenció en el cicle tancat de les fonts de Montjuïc d'un agent extern que sembla voler reproduir el seu funcionament, evocuen els esforços, de vegades irrisoris, d'aculturació, aprenentatge i assimilació en una comunitat tancada. Els mapes, les instruccions i els esquemes que es troben enfront de la projecció adonen d'aquesta voluntat d'inscriure's segons pautes precises en un context definit.

La repetició per la pròpia artista del seu número de telèfon plasma aquesta disciplina de reiteració, que acaba creant gràcies a les fallades i a les derives, un cant embriagador de xifres incertes, molt allunyada de la fredor aritmètica dels dígits que constitueixen unes dades de contacte.

Com ja es veu aquí, la boca, l'aparell físic central en la nostra aptitud comunicativa, és un element recurrent del treball de Chika Matsuda: el seu ús heterodox és la base d'un joc amb les nostres convencions de llenguatge. En pantalla, degluticions

de calamars o faves o sorolls de boca redueixen el dispositiu comunicatiu a l'expressió objectual, al fet físic, reptant la nostra aproximació conceptual al món. Es fon llavors el gel que fixa la nostra percepció del món, de la mateixa manera que l'escultura de llengua d'ovella que l'espectador pot observar al davant.

Aquesta necessitat de reconstruir eines d'aprehensió del real, l'haurà experimentat, encara que de forma molt parcial, l'individu estranger enfrontat a una comunitat de la qual no coneix les claus. El quadre que, com una xarada, juxtaposa un ocell i paraules amagades per trossos de cinta magnètica, reflecteix aquesta experiència en la qual la traducció o la interpretació de les converses, costums i ritus requereix a dosis iguals, d'intuïció, sort i deducció. I es tracta també d'una metàfora etèria del treball en residència.

Monitor:

I mistook a squid in its ink for the moon in the night. Vídeo. 1 min

Balloon. Vídeo 1 min 6 sec

If every sound comes out from a mouth is a word. Vídeo 7 min 44 sec

Projection:

Fountain. Vídeo 7 min 41 sec

Wall:

Fountain drawings. Pen and crayon on paper

Fountain map. Watercolor on paper

Versifying of a taxidermy bird. Mixed media

Voice fragmented. Mixed media

Number. Voice recorder

Tongue. Mixed media

amb la col·laboració de:

amb el suport de:

[homesession]

opening: 25/04/2014

Open 29/04 and 30/04/2014
from 15h to 19h00

C/ Creu dels Molers 15 - 08004 Barcelona
www.homesession.org

I mistook a squid in its ink with a moon in the night

Chika Matsuda

Chika Matsuda

ENGLISH

« I mistook squid in its ink for the moon in the night » is the project that the artist Chika Matsuda (Nagano) has developed during his residency. In the different works that compose the project, as well as in its title, Chika Matsuda goes in play with the relationship between the physical and the abstract features of language. Focusing on how our voice reflects cultural patterns, the artist undertakes an endless research to erode both rationality and naturalness we attach to the use we make of the body to communicate. Tongues, swallowing, mouth noises, uncontrolled saliva and recitations evoke through sculptures, drawing and video, this investigation and a possible alternative grammatical structure to our perception.

The performative component is crucial in the work of Chika Matsuda. In one of the videos, the mouth of the artist is used, in the most literal sense, as a physical link between the residency and its environment, represented by the different fountains of the neighborhood. The performance displays a clear reference to Bruce Nauman's self-portrait as a fountain, and plays in the same way with the notion of artwork, author and action. Beyond this, the intervention of an external agent in the closed-circuit fountains of Montjuïc, an agent who seems to imitate them, evoke the sometimes vain efforts of acculturation, assimilation and learning in a closed community. Maps, directions and diagrams that are in front of the projection represent this decision to act according to precise guidelines in order to fit in a defined context.

The repetition by the artist of her own phone number works again with this discipline of reiteration, and creates, across drifts and failures, a heady song of uncertain numbers, far from the cold arithmetic of phone numbers.

The mouth, as the central communication organ, is thus recurring in Chika Matsuda's work: her unorthodox use creates a game with our language conventions. On screen, regurgitating beans or squid as well as producing mouth noises reduce the communication to the objectual expression and the physical act,

challenging our conceptual approach to the world. The ice that freezes our perception of the world melts, in the same way that the sheep tongue sculpture do in the middle of the space.

This need to rebuild the understanding of the reality has already been experienced, albeit very partially, by the foreign individual facing new community, with which he doesn't share any codes. The piece which is built like a charade and juxtapose a bird and words hidden by pieces of tape reflects that experience in which the translation or interpretation of the customs and rituals requires equal doses of intuition, luck and deduction. And it is also an ethereal work metaphor residence.

Monitor:

I mistook a squid in its ink for the moon in the night. Video. 1 min

Balloon. Video 1 min 6 sec

If every sound comes out from a mouth is a word. Video 7 min 44 sec

Projection:

Fountain. Video 7 min 41 sec

Wall:

Fountain drawings. Pen and crayon on paper

Fountain map. Watercolor on paper

Versifying of a taxidermy bird. Mixed media

Voice fragmented. Mixed media

Number. Voice recorder

Tongue. Mixed media

amb la col·laboració de:

amb el suport de:

